

(فصل بیست و پنجم)

تبدیل شده توسط زحمات

" زیرا رنجهای جزئی و گذرای ما جلالی ابدی برایمان به ارمغان می آورد که با آن رنجا قیاس پذیر نیست." (دوم قرن ۴: ۱۷)

" این آتش زحمات است که طلای مرغوب خدا ترسی را بوجود می آورد." مادام گویون

خدا، در پس هر مشکلی، هدفی را دنبال می کند. او از رویدادها برای توسعه شخصیت ما استفاده می کند. در واقع خدا، بیشتر از رویدادها و پیشامدها برای شکل دادن ما به شباهت مسیح استفاده می کند تا از مطالعه کتاب مقدس توسط ما. دلیل آن روشن است: شما بیست و چهار ساعت در روز با رویدادها روبرو می شوید.

عیسی مسیح به ما هشدار داد که برای ما در دنیا مشکلات خواهد بود (یوحنا ۱۶: ۳۳). هیچ کس در برابر رنج مصون نبوده و از زحمات جدا نیست، همچنین هیچ کس در زندگی فارغ از مشکلات نیست. زندگی مشکلات پیاپی دارد. هر گاه یک مشکل را حل می کنید، مشکل بعدی منتظر است که جای اولی را بگیرد. البته همه این مشکلات بزرگ نیستند ولی در جریان رشدی که خدا برای شما در نظر دارد، همه آنها مهم هستند. پطرس با این گفته خود، به ما اطمینان می دهد که مشکلات، کاملاً "طبیعی هستند": "ای عزیزان، از آزمایشها و زحماتی که گریبانگیر شماست، متعجب و حیران نباشید و فکر نکنید که امری غریب بر شما واقع شده است، زیرا این مصائب برای آزمایش ایمان شماست." (اول پطرس ۱: ۲-۴)

خدا از مشکلات استفاده می کند تا شما را به خود نزدیکتر کند. کتاب مقدس می فرماید: "خداوند نزدیک شکسته دلان است و روح کوفتهگان را نجات خواهد داد." (مزمور ۳۴: ۱۸) عمیق ترین و صمیمی ترین تجربیات شما از پرستش، به احتمال قوی در تاریکترین روزهایتان بوده است؛ وقتی قلبتان شکسته و خود را تنها احساس کرده اید و هیچ راه حلی به نظرتان نیامده و درد و رنج عظیم دارید و در آن لحظه به سوی خدا برگشته اید. درحین زحمات است که ما یاد می گیریم صحیح ترین، صمیمی ترین و صادق ترین دعا را خطاب به خدا بکنیم. وقتی ما در درد و رنج هستیم، دیگر انرژی کافی برای دعاها سطحی و ظاهری نداریم.

جونای ایرکسون ندا نوشته: "وقتی زندگی سرخ فام و گلگون است شاید در شناخت عیسی مسیح یا در تقلید از او و یا نقل قول کردن از او و صحبت در باره او، بلغزیم و باز ایستیم. اما فقط در زحمات است که می توانیم مسیح را بطور واقعی بشناسیم."

ما در زحمات چیزهایی را در رابطه با خدا یاد می گیریم که از هیچ طریق دیگری امکان آن وجود ندارد. خدا می توانست یوسف را از زندان آزاد کند (پیدایش ۲۰: ۲۲-۲۳)، یا دانیال را از چاه شیران بیرون آورد (دانیال ۶: ۱۶-۲۳) یا از ارمیاء محافظت کند که در سیاه چال لجن آلود پرتاب نشود (ارمیاء ۳۸: ۶) یا پولس را از اینکه سه بار شکسته کشتی شود حفظ می کرد (دوم قرنتیان ۱۱: ۲۵) یا آن سه جوان عبرانی را از افتادن در تون آتش مشتعل ننگ می داشت (دانیال ۳: ۱-۲۶) اما او این کار را نکرد. او اجازه داد که این مشکلات اتفاق بیافتند و در نتیجه این اتفاقات هر کدام از این اشخاص به خدا نزدیکتر شدند.

مشکلات ما را مجبور می کنند که به خدا نگاه کنیم و به جای خودمان به او بچسبیم. پولس رسول در مورد این منفعت شهادت می دهد: "و احساس می کردیم که محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستان بر نمی آمد. اما این زحمات درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می تواند حتی مرده ها را زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپردیم." (دوم قرنتیان ۱: ۹) شما تا زمانی که خدا، همه دارایی شما نباشد، نخواهید دانست که تنها احتیاج شما فقط خدا است.

صرفنظر از علت مشکلات، باید بدانید که هیچکدام از آنها بدون اجازه خدا نمی توانند اتفاق بیافتند. هر چه بر فرزندان خدا می گذرد، حتی وقتی شیطان و دیگران به منظور بدی رساندن به فرزند خدا عمل می کنند، از فیلتر پدرانه خدا گذشته و او از آنها به نفع ما استفاده می کند.

تصادفات، وقایعی هستند که در نقشه نیک خدا برای شما اتفاق می افتند، چون خدا مقتدرانه کنترل همه چیز را در دست دارد. چون هر روز زندگی شما، قبل از آنکه به دنیا بیایید، در تقویم خدا نوشته شده است (مزمور ۱۳۹: ۱۶). هر آنچه بر شما می گذرد، دارای اهمیت روحانی است. همه چیز! رومیان ۸: ۲۸-۲۹ علت آن را شرح می دهد: "ما می دانیم که خدا همه چیزها را برای خیریت کسانی بکار می برد که او را دوست دارند و فرا خوانده شده اند تا خواست او را انجام دهند. زیرا خدا که از ابتدا می دانست چه کسانی به سوی او خواهند آمد، چنین اراده فرمود که اینان به شباهت فرزندش در آیند، تا مسیح فرزند ارشد باشد و آنان، برادران او."

درک رومیان ۸: ۲۸-۲۹

این آیه بیش از هر عبارت دیگری در کتاب مقدس اشتباه نقل و درک شده. این آیه نمی گوید: "خدا هر پیشامدی را آنطور که من می خواهم برایم عملی می سازد." مسلماً این حقیقت ندارد. این آیه همچنین نمی گوید: "خدا از هر چیز استفاده می کند تا به پایان خوشی برسد." این نیز حقیقت ندارد. بر زمین پایانه‌های درناک زیادی وجود دارند.

ما در دنیای سقوط کرده زندگی می کنیم. تنها در آسمان، آنجائیکه خدا در نظر دارد، همه چیز بطور کامل اتفاق می افتد و برای همین به ما گفته شده تا دعا کنیم: "اراده تو چنانکه در آسمان است، بر زمین نیز کرده شود." (متی ۶: ۱۰) برای اینکه رومیان ۸: ۲۸-۲۹ را بخوبی درک کنید می باید به همه عبارات آن توجه کنید.

"ما می دانیم": امید ما در مراحل سخت بر اساس تفکر مثبت، افکار امیدوار کننده یا خوش بینی طبیعی نیست. امید ما بر این حقایق استوار است که خدا تسلط کامل جهان ما را دارد و نیز اینکه او ما را دوست دارد.

"خدا": پشت سر هر چیزی، طراح بزرگی وجود دارد. زندگی شما نتیجه یک اتفاق تصادفی، سرنوشت، یا بخت و اقبال نیست. یک نقشه اساسی وجود دارد. تاریخ، داستان او است. خداست که ریسمانها را می کشد. ما به کرات اشتباه می کنیم، ولی خدا هرگز. خدا نمی تواند اشتباه کند؛ چون او خدا است.

"همه چیزها": همه آنچه که برای شما اتفاق می افتد در نقشه خدا برای زندگیتان قرار دارد؛ که شامل اشتباهات، گناهان و زخمهای شما نیز می شود. این اتفاقات، بیماریها، قرض و بدهی، فاجعه ها، طلاق، و مرگ دوست داشتنی ترین اشخاص را نیز شامل می شود. خدا می تواند از بدترین شرارت، نیکی را بچیند. او این کار را بر جلجتا انجام داد.

"بکار می برد": نه بطور جداگانه یا مستقلاً. اتفاقات در زندگی شما با هم در نقشه خدا به کار برده می شوند. آنها اعمال مجزا نیستند، بلکه قسمتهای کاملاً وابسته به یکدیگر در جریانی هستند که شما را شبیه مسیح سازند. برای پختن یک کیک می باید از آرد، نمک، تخم مرغ خام، شکر و روغن استفاده کنید. اگر هر کدام از اینها را بطور جداگانه بخورید، بی مزه و یا حتی تلخ خواهند بود. اما اگر آنها را با هم بپزید، خواهید دید که چقدر خوشمزه می شود. اگر همه تجربیات بی مزه و ناخوشایند خود را به خدا بدهید، او آنها را با هم مخلوط کرده و چیز خوبی از آن در خواهد آورد.

"برای خیریت": در اینجا منظورش این نیست که همه چیز در زندگی خوب است. بسیاری از چیزهایی که در دنیای ما اتفاق می افتد بد و شریرانه است، اما خدا در چین چیز خوب از آن، تخصص دارد. در فهرست اسامی نسب نامه رسمی عیسی مسیح (متی ۱: ۱-۱۶) چهار زن نام برده شده اند: تمار، راحاب، روت و بتشبع. تمار پدر شوهرش را فریفت تا حامله شود. راحاب فاحشه بود. روت حتی یهودی نیز نبود و با ازدواج کردن با یک مرد یهودی، شریعت یهود را زیر پا گذاشته بود. بتشبع با زنایی که با داود کرد باعث شد که شوهرش کشته شود. همه اینها شهرت خوبی نداشتند، اما خدا از بدی آنها نیکی را بوجود آورد و عیسی مسیح از نسل آنان بدنیا آمد. هدف خدا فراتر از مشکلات، دردها، و حتی گناهان ما است.

"کسانی... که او را دوست دارند و فرا خوانده شده اند": این وعده فقط برای فرزندان خداست و برای هر کسی نیست. همه چیز برای بدی آنانی که در ضدیت با خدا زندگی می کنند و در نگاه داشتن طریق خودشان اصرار دارند، با هم در کار می باشند.

"تا خواست او را انجام دهند": این خواست چیست؟ خواست خدا این است که ما **"به شباهت فرزندش در آئیم."** هر آنچه خدا اجازه می دهد در زندگی شما اتفاق بیافتد، به خاطر این هدف اتفاق افتاده است.

بنای شخصیت مسیح گونه

ما مانند جواهراتی هستیم، که با چکش و قلم درز مصیبتها، شکل گرفته ایم. اگر چکش جواهرساز باندازه کافی قوی نباشد تا زوایای تیز ما را بتراشد، خدا از پتک استفاده خواهد کرد. اگر ما واقعاً کله شق و سرسخت هستیم او از درل استفاده خواهد کرد. او همه چیز را امتحان خواهد کرد تا ما را شکل دهد.

هر مشکلی، فرصتی است برای شکل دادن شخصیت ما و هر قدر که این مشکل سخت تر باشد پتانسیل بیشتری برای بنای ماهیچه روحانی و شخصیت اخلاقی خواهیم داشت. پولس گفت: "زیرا می دانیم که سختیها بر دباری به بار می آورد و بر دباری، شخصیت را می سازد." (رومیان ۵: ۳-۴) آنچه در زندگی بیرونی شما اتفاق می افتد به اندازه آنچه در درون شما اتفاق می افتد مهم نیست. رویدادهای شما موقتی است، اما شخصیت شما تا ابد باقی خواهد ماند.

کتاب مقدس اغلب زحمات را با آتش طاهر کننده فلزات که هر ناخالصی را پاک می سازد، مقایسه می کند. پطرس گفت:

"این سختیها به منظور آزمایش ایمان شما پیش می آید، همانطور که آتش نیز طلا را می آزماید و پاک می سازد." (اول

پطرس ۱: ۷/الف) از یک نفره کار یا زرگر سوال شد: "چطور می دانی که کی نفره پاک است؟" او پاسخ داد: "وقتی خود را در آن می بینم." وقتی با زحمات پاک شدید، مردم می توانند انعکاس مسیح را در شما ببینند. یعقوب گفت: "زیرا در

آزمایش و سختی هاست که صبر و تحملتان بیشتر می شود." (یعقوب ۱: ۳)

با توجه به اینکه خدا در نظر دارد شما را شبیه مسیح سازد، پس شما را از همان تجربیاتی که مسیح از آن گذشت خواهد گذرانید. این شامل تنهایی، وسوسه، فشار، انتقاد، رد و طرد شدن و خیلی مشکلات دیگر می شود. کتاب مقدس می فرماید، عیسی مسیح "به مصیبت‌هایی که کشید، اطاعت را آموخت و کامل شد." (عبرانیان ۵: ۸-۹) چرا خدا آنچه را که اجازه داد پسرش تجربه کند می باید برای ما استثناء قائل شود؟ پولس گفت: "و اگر فرزندان خدا هستیم، وارثان او نیز خواهیم بود. عبارت دیگر، خدا تمام آن جلال و شکوهی را که به فرزند خود عیسی مسیح خواهد داد، به ما نیز عطا خواهد فرمود. اما اگر می خواهیم در آینده در جلال او شریک شویم، باید اکنون در دردها و رنجهای او نیز شریک گردیم." (رومیان ۸: ۱۷)

با مشکلات مانند مسیح برخورد کنیم

آنچه را خدا در نظر دارد، مشکلات بطور اتوماتیک تولید نمی کنند. بسیاری مردم بجای اینکه بهتر شوند، تلخ تر می شوند و هیچگاه رشد نمی کنند. شما باید به همانصورت که مسیح برخورد می کرد با مسائل برخورد کنید.

به یاد داشته باشید که نقشه خدا نیکو است. خدا می داند که برای شما بهترین چیزها چیست و در قلب خود بهترین شما را می خواهد. خدا به ارمیاء فرمود: "خواست و اراده من، سعادت‌مندی شماست و نه بدبختی تان، و کسی بجز من از آن آگاه نیست. من می خواهم به شما امید و آینده خوبی ببخشم." (ارمیاء ۲۹: ۱۱) یوسف این حقیقت را یاد گرفت وقتی به برادرانش که او را به بردگی فروخته بودند گفت: "هر چند شما به من بدی کردید، اما خدا عمل بد شما را برای من به نیکی مبدل نمود." (پیدایش ۵۰: ۲۰) حزقیا همین احساس را وقتی با بیماری مرگباری روبرو شده بود، بیان کرد: "بلی، به نفع من شد که این همه زحمت دیدم." (اشعیا ۳۸: ۱۷)

هر گاه خدا به خواهش شما برای کمک پاسخ منفی داد، به یاد بیاور که: "اما تأدیب خدا برای خیر و صلاح ماست، تا مانند او پاک و مقدس گردیم." (عبرانیان ۱۲: ۱۰ ب)

اینکه بر نقشه خدا متمرکز باشید و نه بر درد و سختی تان، برای شما حیاتی است. به همین صورت عیسی مسیح رنج صلیب را تحمل کرد و از ما خواسته شده که نمونه او را دنبال کنیم: "به عیسی چشم بدوزیم که چنین ایمانی را در قلب ما ایجاد کرده و آن را کامل خواهد ساخت. زیرا او خود نیز در همین مسیر، صلیب، و خفت و خواری آن را تحمل کرد، چون می دانست در پی آن، خوشی و شادی عظیمی نصیبش خواهد شد." (عبرانیان ۱۲: ۲ الف) کوری تن بوم

Corrie ten Boom که در اردوگاه مرگ نازیها رنج کشید، قدرت تمرکز بر نقشه خدا را بیان کرد: "اگر به دنیا نگاه کنید، پریشان خواهید شد. اگر به درون خود نگاه کنید، افسرده خواهید شد ولی اگر به مسیح نگاه کنید در آسایش خواهید بود!" تمرکز شما تعیین کننده احساسات شما خواهند بود. راز تحمل و پایداری در این است که به یاد آورید که رنج شما موقتی اما پاداش شما ابدی است. موسی زندگی پر از سختی ها را تحمل کرد "زیرا از پیش به پاداش چشم دوخته بود." (عبرانیان ۱۱: ۲۶) پولس رسول نیز به همین صورت مشکلات و سختی ها را تحمل کرد. او گفت: "زیرا رنجهای جزئی و گذرای ما جلالی ابدی بر ایمان به ارمغان می آورد که با آن رنجها قیاس پذیر نیست." (دوم قرنتیان ۴: ۱۷)

فکر شما متمرکز به مدت کوتاه نباشد بلکه به نتیجه نهانی نگاه کنید: "و اگر فرزندانیم، پس وارثان نیز هستیم، یعنی وارثان خدا و هم ارث با مسیح. زیرا اگر در رنجهای مسیح شریک باشیم، در جلال او نیز شریک خواهیم بود. در نظر من، رنجهای زمان حاضر در قیاس با جلالی که در ما آشکار خواهد شد، هیچ است." (رومیان ۸: ۱۷-۱۸)

شادی کنید و شکر کنید. کتاب مقدس به ما می فرماید: "در هر وضعی شکرگزار باشید، زیرا این است خواست خدا برای شما در مسیح عیسی." (اول تسالونیکیان ۵: ۱۸) این چطور امکان دارد؟ توجه داشته باشید که خدا به ما می گوید "در هر وضعی" شکرگزار باشیم و نه "برای هر وضعی". خدا از شما انتظار ندارد که برای بدی و شرارت، برای گناه، برای رنج و یا برای نتایج دردناکی که آنها در دنیا ایجاد می کنند، شکرگزار باشید. به جای آن، خدا می خواهد که شما او را شکر کنید برای اینکه از مشکلات شما استفاده خواهد کرد تا اهداف او عملی شود.

کتاب مقدس می فرماید: "همیشه در خداوند شاد باشید." (فیلیپیان ۴: ۴) در این آیه نمی گوید: "بخاطر رنجهایتان شادی کنید." این می شود مکتب لذت بردن از درد (مازوکسیسم). شما "در خداوند" شادی می کنید. هر اتفاقی که می افتد باز هم شما می توانید در محبت، حفاظت، حکمت، قدرت، و وفاداری خدا شادی کنید. عیسی مسیح فرمود: "در آن روز، شادی و پایجویی کنید، زیرا پاداشتان در آسمان عظیم است." (لوقا ۶: ۲۳)

ما همچنین می توانیم با شناخت به این مسئله که خدا با ما در رنجها همراه است، شادی کنیم. ما خدای دور و جدا را خدمت نمی کنیم که از کنار خط برای ما کلمات تکراری تشویق آمیز می پراند بلکه او وارد رنج ما می شود. عیسی مسیح این کار را در تجسم خود کرد، و روح او این کار را در ما اکنون انجام می دهد. خدا هرگز ما را به حال خود رها نخواهد کرد.

هرگز قبول نکنید که ناامید شوید. با استقامت و صبور باشید. کتاب مقدس می فرماید: " زیرا می دانید گذار ایمان شما از بوته آزمایشها، پایداری به بار می آورد. اما بگذارید پایداری کار خود را به کمال رساند تا بالغ و کامل شوید و چیزی کم نداشته باشید." (یعقوب ۱: ۲-۳)

بنای شخصیت، روند کندی است. هر گاه سعی کنیم مشکلات را در زندگی نادیده بگیریم و از آنها فرار کنیم، آنگاه این روند را دور می زنیم و در رشد خود تأخیر می اندازیم و در واقع با یک رنج بدتری به آخر خط می رسیم؛ رنجی بی ارزش که با انکار و کناره گیری همراه است.

وقتی نتایج ابدی رشد شخصیت خود را می قایید، آنگاه کمتر دعاهای **"مرا تسلی ده"** را خواهید کرد(" کمک کن احساس خوبی داشته باشم") و بیشتر دعاهای **" شبیهت کردم"** را خواهید کرد(" از این استفاده کن تا بیشتر شبیه تو شوم").

شما زمانی رشد می کنید که شروع به دیدن دست خدا در رویدادهای تصادفی، پریشان و به ظاهر غیر مهم می کنید. اگر همین اکنون با مشکلی روبرو هستید، نپرسید: "چرا من؟" بلکه بجای آن بپرسید: " از من می خواهی چه چیز را یاد بگیرم؟" پس از آن به خدا اعتماد کنید و در انجام آنچه صحیح است، ادامه دهید. " اگر می خواهید که خدا به وعده خود وفا کند، لازم است که شما نیز با کمال صبر و بردباری، خواست خدا را انجام دهید." (عبرانیان ۱۰: ۳۶)

ناامید نشوید بلکه رشد کنید!

نکته مورد توجه: پشت سر هر مشکلی هدفی هست.

آیه حفظی: " می دانیم در حق آنان که خدا را دوست می دارند و بر طبق اراده او فرا خوانده شده اند، همه چیزها با هم برای خیریت در کار است." (رومیان ۸: ۲۸)

سوالی که باید از خود بکنید: کدام مشکل در زندگیم باعث بزرگترین رشد در من شده است؟